Vjera i djela
PORTAL KATOLIČKIH TEOLOGA

CRKVENO UČITELJSTVO

Pastirsko pismo Svetoga Otca Benedikta XVI. irskim katolicima

Uredništvo 11. kolovoza 2026.

Objavljuje se cjeloviti hrvatski prijevod Papina pisma od 19. ožujka 2010.

1. Draga braćo i sestre Crkve u Irskoj, pišem vam s velikom zabrinutošću kao Pastir sveopće Crkve. Kao i vi, duboko sam uznemiren informacijama koje su izašle na vidjelo o tome kako su članovi Crkve u Irskoj, osobito svećenici i redovnici, zlostavljali djecu i ranjive mlade. Mogu samo podijeliti užas i osjećaj izdaje koji su mnogi od vas iskusili doznavši za ova grješna i zločinačka djela i način na koji su se crkvene vlasti u Irskoj nosile s njima.

Kao što znate, nedavno sam pozvao irske biskupe na sastanak ovdje u Rim da polože račune o svojem postupanju u tim pitanjima u prošlosti i da navedu korake koje su poduzeli kako bi odgovorili na ovo teško stanje. Zajedno s visokim dužnosnicima Rimske kurije, slušao sam što su imali reći, i pojedinačno i kao skupina, dok su nudili raščlambu počinjenih pogrješaka i naučenih lekcija te opis programa i postupovnika koji se sada provode. Naši su razgovori bili iskreni i konstruktivni. Uzdam se da su, kao rezultat toga, biskupi sada bolje opremljeni da nastave s radom

na popravljanju prošlih nepravdi i suočavanju sa širim problemima povezanim sa zlostavljanjem maloljetnika na način koji je u skladu sa zahtjevima pravednosti i učenjima Evanđelja.

2. Sa svoje strane, s obzirom na težinu tih prijestupa i često neodgovarajući odgovor crkvenih vlasti u vašoj zemlji na njih, odlučio sam napisati ovo Pastirsko pismo kako bih vam izrazio svoju blizinu i predložio put ozdravljenja, obnove i popravljanja.

Istina je, kao što su mnogi u vašoj zemlji istaknuli, da problem zlostavljanja djece nije isključivo ograničen ni na Irsku ni na Crkvu. Ipak, zadaća s kojim se sada suočavate jest rješavati problem zlostavljanja koje se događalo u sklopu irske katoličke zajednice te činiti to hrabro i odlučno. Nitko ne zamišlja kako će se to bolno stanje razriješiti brzo. Postignut je stvaran napredak, ali još puno toga treba učiniti. Potrebni su ustrajnost i molitva, s velikim povjerenjem u iscjeljujuću snagu Božje milosti.

Istodobno, moram izraziti svoje uvjerenje da, kako bi se oporavila od ove teške rane, Crkva u Irskoj prvo mora pred Gospodinom i pred drugima priznati teške grijehe počinjene nad bespomoćnom djecom. Takvo priznanje, popraćeno iskrenim kajanjem zbog štete nanesene tim žrtvama i njihovim obiteljima, mora dovesti do usklađena napora kako bi se osigurala zaštita djece od sličnih zločina u budućnosti.

Dok se suočavate s izazovima ovoga časa, molim vas da se sjetite „stijene od koje ste isklesani“ (*Izaija* 51, 1). Razmislite o velikodušnim, često junačkim prinosima prošlih naraštaja irskih muškaraca i žena Crkvi i čovječanstvu u cjelini. Neka vam to bude poticaj za pošteno samoispitivanje i predan program crkvene i pojedinačne obnove.

Molim se da Crkva u Irskoj, pomoću zagovora svojih mnogih svetaca i pročišćena pokorom, prevlada sadašnju krizu i ponovo postane uvjerljiv svjedok istine i dobrote Svemogućega Boga, očitovane u njegovu Sinu Isusu Kristu.

3. Tijekom povijesti irski su katolici uvijek pokazivali golemu snagu dobra, kako doma tako i u inozemstvu. Keltski redovnici poput svetoga Kolumbana širili su Evanđelje u zapadnoj Europi i postavili temelje srednjovjekovne redovničke kulture. Ideali svetosti, ljubavi i mudrosti usmjerene na onostranost, rođeni iz kršćanske vjere, pronašli su izraz u izgradnji crkava i samostana te osnivanju škola, knjižnica i bolnica, što je sve pomoglo učvršćivanju duhovnoga identiteta Europe. Ti irski vjerovjesnici crpili su snagu i nadahnuće iz nepokolebljive vjere, snažnoga vodstva i ispravna ćudoredna ponašanja Crkve u svojoj rodnoj zemlji.

Od šesnaestoga stoljeća nadalje, katolici u Irskoj izdržali su dugo razdoblje progona, tijekom kojega su se u opasnim i teškim okolnostima trudili održati plamen vjere živim. Sveti Oliver Plunkett, mučeni armaški nadbiskup, najpoznatiji je primjer mnoštva hrabrih irskih sinova i kćeri koji su bili spremni položiti svoje živote iz vjernosti Evanđelju. Nakon katoličke emancipacije Crkva je ponovo dobila slobodu rasti.

Obitelji i bezbrojni pojedinci koji su očuvali vjeru u vremenima kušnje postali su okidač velikoga preporoda irskoga katolicizma u devetnaestom stoljeću. Crkva je pružala odgoj i obrazovanje, osobito siromašnima, a to je trebalo dati velik prinos irskomu društvu.

Među plodovima novih katoličkih škola bio je porast zvanja: naraštaji svećenika vjerovjesnika, sestara i braće napustili su svoju domovinu kako bi služili na svim kontinentima, napose u zemljama engleskoga govornoga područja. Bili su izvanredni ne samo zbog svoga velikoga broja, nego i zbog snage svoje vjere i postojanosti svoje dušobrižne predanosti. Mnoge su biskupije, posebice u Africi, Americi i Australiji, imale koristi od nazočnosti irskoga svećenstva i redovnika koji su propovijedali Evanđelje i osnivali župe, škole i sveučilišta, bolnice i domove koje su služile i katolicima i široj zajednici, s posebnom pozornošću prema potrebama siromašnih.

U gotovo svakoj obitelji u Irskoj postojao je netko – sin ili kći, teta ili stric – tko je svoj život dao Crkvi. Irske obitelji s pravom poštuju i cijene svoje voljene koji su posvetili živote Kristu, dijeleći dar vjere s drugima i odjelotvorujući tu vjeru u ljubav služenja Bogu i bližnjemu.

4. Međutim, u posljednjim desetljećima Crkva se u vašoj zemlji morala suočiti s novim i ozbiljnim izazovima za vjeru koji nastaju iz brze preobrazbe i posvjetovljenja irskoga društva. Dogodile su se brze društvene promjene koje su često potkopavale tradicionalno prianjanje katoličkomu učenju i vrjednotama. Prečesto su se zanemarivali sakramentni život i pobožne vježbe koje podupiru vjeru i omogućuju joj rast, kao česta ispovijed, dnevna molitva i godišnje duhovno povlačenje.

Izrazita je tijekom toga razdoblja bila i sklonost mnogih svećenika i redovnika da usvajaju načine razmišljanja i prosuđivanja pod utjecanjem svjetovne zbilje bez dovoljna pozivanja na Evanđelje. Program obnove koji je predložio Drugi vatikanski sabor katkada se pogrješno tumačio, a u svjetlu dubokih društvenih promjena koje su se odvijale doista nije bilo lako znati kako ga najbolje provoditi.

Osobito je postojala dobronamjerna, ali pogrješna sklonost izbjegavanju kaznenih postupaka za kanonski nepravilna stanja. Upravo u tom cjelokupnom okružju moramo pokušati razumjeti užasavajući problem spolnoga zlostavljanja djece, koji je u nemaloj mjeri pridonio slabljenju vjere i gubitku poštovanja prema Crkvi i njezinu učenju.

Samo pomnim ispitivanjem mnogih čimbenika koji su doveli do sadašnje krize može se postaviti jasna dijagnoza njezinih uzroka i pronaći učinkovite lijekove.

Među čimbenike koji pridonose krizi svakako se mogu uvrstiti: neodgovarajući postupci utvrđivanja prikladnosti pristupnika za svećeništvo i redovnički život; nedovoljno ljudsko, ćudoredno, umno i duhovno dozrijevanje u sjemeništima i novicijatima; sklonost društva da pogoduje svećenstvu i drugim autoritetima te neprimjerena briga za ugled Crkve i izbjegavanje sablazni, što je dovelo do propusta u primjeni postojećih kanonskih kazni i zaštiti dostojanstva svake osobe.

Žurno se mora djelovati kako bi se uhvatilo u koštac s tim čimbenicima koji su doveli do tako tragičnih posljedica u životima žrtava i njihovih obitelji te su zasjenili svjetlo Evanđelja na način koji

se nije dogodio čak ni u stoljećima progona.

5. Od svoga izbora na Petrovu Stolicu u nekoliko sam se navrata susreo sa žrtvama spolnoga zlostavljanja i spreman sam to činiti i u budućnosti. Razgovarao sam s njima, čuo njihove priče, doživio njihovu patnju i molio se s njima i za njih.

Početkom svoga papinstva, u brizi da se pozabavim tim pitanjem, zamolio sam irske biskupe da „utvrde istinu o tome što se događalo u prošlosti, da poduzmu sve potrebne mjere kako bi se spriječilo da se to ne ponovi, da osiguraju potpuno poštovanje načela pravednosti i da, prije svega, donesu iscjeljenje žrtvama i svima onima koji su pogođeni tim nečuvenim zločinima“ (*Govor irskim biskupima,* 28. listopada 2006.).

Ovim pismom želim potaknuti *sve vas,* Božji narod u Irskoj, da razmislite o ranama u Tijelu Kristovu. Ali imajte na pameti i ponekad bolne lijekove koji su potrebni da se te rane poviju i da zacijele. Uzmite u obzir i potrebu jedinstva, ljubavi i međusobne potpore u dugotrajnom postupku ponovne uspostave i crkvene obnove.

Sada vam se obraćam riječima koje dolaze iz moga srca i želim govoriti svakomu od vas pojedinačno i svima vama kao braći i sestrama u Gospodinu.

Žrtvama

6. *Žrtvama zlostavljanja i njihovim obiteljima*

Strašno ste patili i iskreno mi je žao zbog toga. Znam da se ništa od onoga što ste pretrpjeli ne može poništiti. Vaše povjerenje je izdano i vaše dostojanstvo je povrijeđeno. Mnogi od vas iskusili su kako vas nitko nije htio slušati kada ste konačno pronašli hrabrosti progovoriti o tome što vam se dogodilo. Oni od vas koji su bili zlostavljani u ustanovama u kojima ste boravili morali su osjećati kako nema bijega od vaše patnje.

Razumljivo je da vam je teško oprostiti ili pomiriti se s Crkvom. U ime Crkve otvoreno izražavam sram i kajanje koje svi osjećamo. Istovremeno vas molim da ne gubite nadu. U zajedništvu Crkve susrećemo osobu Isusa Krista, koji je i sâm bio žrtva nepravde i grijeha. Poput vas, on još uvijek nosi rane svoje nepravedne patnje. Razumije dubinu vaše boli i njezine posljedice koje traju na vaše živote i vaše odnose, uključujući i vaš odnos s Crkvom.

Znam da je nekima od vas teško i kročiti u crkvu nakon svega što se dogodilo. Ali Kristove vlastite rane, preobražene Njegovom otkupiteljskom patnjom, sredstvo su kojim se slama moć zla i mi se ponovo rađamo u život i nadu. Duboko vjerujem kako ta iscjeljujuća moć samožrtvujuće ljubavi donosi oslobođenje i obećanje novoga početka – čak i u najmračnijim i najbeznadnijim okolnostima.

Obraćam vam se kao pastir zabrinut za dobrobit sve Božje djece i ponizno vas molim da razmislite o onome što sam rekao. Molim se da kroz blizinu s Kristom i sudjelovanje u životu njegove Crkve –

Crkve pročišćene pokajanjem i obnovljene u ljubavi prema bližnjemu – ponovo uzmognete otkrijete Kristovu neizmjernu ljubav prema svakome od vas. Uvjeren sam kako ćete na taj način moći pronaći pomirenje, duboko unutarnje iscjeljenje i mir.

Zlostavljačima

7. *Svećenicima i redovnicima koji su zlostavljali djecu*

Izdali ste povjerenje koje su vam ukazali nedužni mladi ljudi i njihovi roditelji i za to morate odgovarati pred Svemogućim Bogom i pred mjerodavnim sudovima.

Izgubili ste poštovanje irskoga naroda i nanijeli sramotu i nečast svojoj subraći.

Svećenici među vama prekršili su svetost sakramenta svetoga Reda, u kojem se Krist uprisutnjuje u nama i našim djelima.

Žrtvama ste nanijeli neizmjernu patnju.

Uz to je Crkvi i javnomu poimanju svećeništva i redovništva prouzročena velika šteta.

Pozivam vas da ispitate svoju savjest, preuzmete odgovornost za grijehe koje ste počinili i ponizno iskažete svoje žaljenje. Iskreno kajanje otvara vrata Božjemu praštanju i milosti istinskoga popravljanja. Molitvom i pokorom za one kojima ste nanijeli nepravdu trebate se osobno iskupljivati za svoje postupke.

Kristova otkupiteljska žrtva ima moć oprostiti čak i najteže grijehe i pustiti da čak i iz najstrašnijega zla proistekne dobro. Istodobno, Božja pravednost poziva nas da položimo račun za svoja djela i da ništa ne skrivamo. Otvoreno priznajte svoju krivnju. Podložite se zahtjevima sudskoga pravorijeka, ali ne dvojite o Božjoj milosrdnosti.

Prvim odgojiteljima

8. *Roditeljima*

Duboko ste zgroženi strašnim stvarima koje su se dogodile ondje gdje je trebalo biti najsigurnije i najbezbrižnije okruženje od svih. U današnjem svijetu nije lako stvoriti dom i odgajati djecu. Ona zaslužuju odrastati u sigurnosti te biti voljena i cijenjena time što će se prepoznavati njihova vlastitost i vrijednost.

Imaju pravo biti odgajana u vjerodostojnim ćudorednim moralnim vrjednotama ukorijenjenima u dostojanstvu ljudske osobe, kao i biti nadahnjivana istinom naše katoličke vjere te učiti načine ponašanja i djelovanja koji vode do zdrava samopoštovanja i trajne sreće. Ta plemenita, ali i zahtjevna zadaća povjerena je prije svega vama, njihovim roditeljima. Usrdno vas molim da preuzmete odgovornost za jamčenje najbolje moguće skrbi za djecu, kako kod kuće tako i u

društvu u cjelini. U isto vrijeme Crkva sa svoje strane treba i dalje provoditi mjere koje poduzima posljednjih godina kako bi štitila mlade u župama i školama.

Dok ispunjavate svoje temeljne odgovornosti, želim vas uvjeriti da sam vam blizu i da imate potporu mojih molitava.

Djeci i mladima

9. *Irskoj djeci i mladima*

Želim vam uputiti osobitu riječ ohrabrenja. Vaše iskustvo Crkve jako se razlikuje od iskustva vaših roditelja i praroditelja. Svijet se uvelike promijenio otkako su oni bili vaših godina. Pa ipak, svi ljudi, u svakom naraštaju, pozvani su hodati istim putom kroz život, bez obzira na okolnosti.

Svi smo sablažnjeni grijesima i propustima nekih članova Crkve, posebice onih koji su izričito odabrani da vode mlade i da brinu se o njima. Ali upravo *u Crkvi* pronaći ćete Isusa Krista, koji je isti jučer, danas i u vijeke (usp. *Hebrejima* 13, 8). On vas ljubi i prinio je Sebe na križu za vas.

Tražite osobni odnos s Njim u zajedništvu Njegove Crkve, jer On nikada ne će iznevjeriti vaše povjerenje! Samo On može ispuniti vaše najdublje čežnje i dati puni smisao vašemu životu usmjeravajući ga prema služenju bližnjemu.

Držite pogled uprt u Isusa i Njegovu dobrotu i čuvajte plamen vjere u svom srcu. Zajedno s ostalim katolicima u Irskoj, očekujem od vas da budete vjerni učenici našega Gospodina i da svoj toliko potreban polet i idealizam unesete u ponovnu izgradnju i obnovu naše ljubljene Crkve.

Svećenicima i redovnicima

10. *Irskim svećenicima i redovnicima*

Svi mi patimo zbog grijeha naše subraće koji su zlorabili sveto povjerenje ili su propustili pravedno i odgovorno postupati s prijavama o zlostavljanju. U svjetlu ogorčenja i gnušanja koje je to izazvalo, ne samo među vjernicima laicima, nego i među vama i vašim redovničkim zajednicama, mnogi od vas osjećaju se osobno obeshrabreno, čak i napušteno. Svjestan sam i da u očima nekih vaša bliskost s počiniteljima kalja vaš ugled i da vas nekako smatraju odgovornima za nedjela drugih.

U ovom vremenu patnje, želim odati priznati Vašoj predanosti svećeništvu, redovništvu i apostolatu te vas pozvati da iznova potvrđujete svoju vjeru u Krista, svoju ljubav prema Njegovoj Crkvi i svoje povjerenje u evanđeosko obećanje otkupljenja, praštanja i unutarnje obnove. Tako ćete svima pokazivati kako se, gdje se umnožio grijeh, milost umnožila još više (usp. *Rimljanima* 5, 20).

Znam da su mnogi od vas razočarani, zbunjeni i ljuti zbog načina na koji su se neki od vaših nadređenih nosili s ovim stvarima. Ipak, bitno je da blisko surađujete s onima na vlasti i pomognete osigurati da mjere za nadvladavanje krize budu istinski evanđeoske, pravedne i učinkovite.

Iznad svega, potičem vas da sve više postajete muževi i žene molitve, hrabro slijedeći put obraćenja, pročišćenja i pomirenja. Na taj će način Crkva u Irskoj crpiti novi život i životnost iz vašega svjedočenja o Gospodinovoj spasonosnoj snazi, očitoj u vašim životima.

Biskupima

11. *Mojoj braći biskupima*

Ne može se poricati kako ste neki od vas i vaših prethodnika katkada strašno podbacili u primjeni davno utvrđenih odredaba kanonskoga prava o zločinu spolnoga zlostavljanja djece. Počinjene su ozbiljne pogrješke u rješavanju prijava.

Svjestan sam kako je teško bilo shvatiti složenost i opseg problema, dobiti pouzdane informacije i donijeti ispravne odluke uza oprječna mišljenja stručnjaka. Ipak, mora se priznati da su počinjene teške pogrješke u prosuđivanju i da su se dogodili propusti u vođenju. Sve je to ozbiljno potkopalo vašu vjerodostojnost, sposobnost djelovanja i učinkovitost.

Cijenim vaše napore da ispravite prošle pogrješke i osigurate da se ne ponove. Osim što u potpunosti provodite odredbe kanonskoga prava u rješavanju slučajeva zlostavljanja djece, nastavite surađivati s građanskim vlastima u području njihove nadležnosti.

Naravno da bi i redovnički poglavari trebali činiti isto. I oni su sudjelovali u nedavnim raspravama ovdje u Rimu sa svrhom da se uspostavi jasan i dosljedan pristup ovim pitanjima.

Nužno je da se odredbe Crkve u Irskoj o zaštiti djece stalno provjeravaju i ažuriraju te da se primjenjuju u potpunosti i nepristrano u skladu s kanonskim pravom.

Samo će odlučno djelovanje, provedeno potpuno iskreno i providno, vratiti poštovanje i dobrohotnost irskoga naroda prema Crkvi kojoj smo posvetili svoje živote. To mora prije svega proisteći iz vašega vlastitoga samoispitivanja, unutarnjega pročišćenja i duhovne obnove.

Irski narod s pravom očekuje od vas da budete ljudi Božji, da budete sveti, da živite jednostavno, da se svednevice trudite oko osobnoga obraćenja. Za njih ste – riječima svetoga Augustina – biskup, ali s njima ste pozvani nasljedovati Krista (usp. *Govor* 340, 1). Stoga vas potičem da obnovite svoje razumijevanje odgovornosti pred Bogom, da rastete u solidarnosti sa svojim pukom i da produbljujete pastirsku skrb za sve članove svoga stada.

Posebice od vas tražim da budete pozorni na duhovne i ćudoredne potrebe svakoga od svojih svećenika. Budite im primjer vlastitim životom, budite im blizu, čujte njihove brige, nudite im ohrabrenje u ovom teškom vremenu i ražarujte plamen njihove ljubavi prema Kristu i njihovu predanost služenju braći i sestrama.

I laike treba hrabriti da daju svoj prinos u životu Crkve. Pobrinite se da budu osposobljeni kako bi usred modernoga društva mogli nuditi razumljivo i uvjerljivo obrazloženje Evanđelja (usp. *Prva*

Petrova 3, 15) i potpunije surađivati u životu i poslanju Crkve. To će vam zauzvrat pomoći da ponovo postanete vjerodostojni vođe i svjedoci Kristove otkupiteljske istine.

Vjernicima

12. *Svim irskim vjernicima*

To kako mlada osoba doživljava Crkvu uvijek bi trebalo donositi plodove u osobnom i životvornom susretu s Isusom Kristom u sklopu zajednice koja je brižna i puna ljubavi. U tom okruženju mlade treba poticati da rastu do svoje pune ljudske i duhovne zrelosti, da teže visokim idealima svetosti, ljubavi i istine te da se nadahnjuju bogatstvom velike vjerske i kulturne predaje.

U našem sve posvjetovljenijem društvu, gdje čak i mi kršćani često mučimo govoriti o onostranoj dimenziji našega postojanja, moramo pronaći nove načine da mladima prenesemo ljepotu i bogatstvo prijateljstva s Isusom Kristom u zajedništvu Njegove Crkve.

Iako su mjere za pravedno postupanje oko pojedinačnih zločina bitne za prevladavanje sadašnje krize, one same po sebi nisu dovoljne: potrebno je novo viđenje koje će nadahnjivati sadašnje i buduće naraštaje da cijene dar naše zajedničke vjere kao blago.

Budete li išli putom Evanđelja, držali zapovijedi i svoje živote sve više oblikovali po uzoru na Isusa Krista, sigurno ćete doživjeti duboku obnovu koja nam je toliko potrebna u ovom vremenu. Pozivam vas da ustrajete na tom putu.

13. Draga braćo i sestre u Kristu, iz duboke zabrinutosti za sve vas u ovom bolnom vremenu u kojem je krhkost ljudskoga stanja tako jasno razotkrivena, želio sam vam uputiti ove riječi hrabrenja i potpore.

Nadam se da ćete u njima prepoznati znak moje duhovne blizine i moga pouzdanja u vašu sposobnost da se suočite s izazovima sadašnjega časa crpeći obnovljeno nadahnuće i snagu iz visoko cijenjenih irskih predaja: vjernosti Evanđelju, ustrajnosti u vjeri i postojanosti u teženju k svetosti.

U solidarnosti sa svima vama, usrdno se molim da rane koje muče tolike pojedince i obitelji Božjom milošću zacijele i da Crkva u Irskoj doživi doba novoga rađanja i duhovne obnove.

Konkretni prijedlozi

14. Sada bih želio predložiti neke konkretne poticaje za rješavanje ovoga stanja.

Na kraju susreta s irskim biskupima, zatražio sam da ove godine korizma posluži kao vrijeme molitve za izlijevanje Božjega milosrđa i darova svetosti i snage Duha Svetoga na Crkvu u vašoj zemlji. Sada vas sve pozivam da namijenite svoje pokore petkom tijekom jedne godine, od sada do Uskrsa 2011., toj nakani. Molim vas da prinesete svoj post, svoju molitvu, svoje čitanje Svetoga Pisma i svoja djela milosrđa kako biste zadobili milost ozdravljenja i obnove za Crkvu u Irskoj.

Potičem vas da ponovo otkrijete sakrament pomirenja i da se češće koristite preobražavajućom snagom njegove milosti.

Osobitu pozornost treba posvetiti i euharistijskomu klanjanju, a u svakoj biskupiji trebale bi postojati crkve ili kapele posebno namijenjene toj svrsi. Potičem župe, sjemeništa, redovničke kuće i samostane da prirede razdoblja euharistijskoga klanjanja kako bi svi imali priliku sudjelovati. Žarkom molitvom pred stvarnom Gospodinovom prisutnošću možete dati zadovoljštinu za grijehe zlostavljanja koji su prouzročili toliko štete, istodobno proseći milost obnovljene snage i dubljega osjećaja poslanja svih biskupa, svećenika, redovnika i vjernika laika.

Uvjeren sam kako će ova osnova dovesti do novoga rođenja Crkve u Irskoj u punini Božje istine, jer istina je ono što nas oslobađa (usp. *Ivan* 8, 32).

Nadalje, nakon savjetovanja i molitve o toj temi, kanim provesti apostolski pohod određenih biskupija u Irskoj, kao i sjemeništa i redovničkih zajednica. Pripreme za pohod, kojemu je svrha pomoći mjesnoj Crkvi na putu obnove, bit će obavljene u suradnji s mjerodavnim uredima Rimske kurije i Irske biskupske konferencije. Pojedinosti će biti objavljene u dogledno vrijeme.

Isto tako predlažem da se održe svenarodno Poslanstvo za sve biskupe, svećenike i redovnike. Nadam se da ćete, oslanjajući se na stručnost iskusnih propovjednika i voditelja duhovnih obnova iz Irske i drugdje, te ponovnim istraživanjem saborskih spisa, bogoslužnih obreda ređenja i zavjetovanja te nedavnih papinskih učenja, doći do dubljega razumijevanja svoga zvanja, kako biste ponovo otkrili korijene svoje vjere u Isusa Krista i duboko zahvaćali iz izvora žive vode koju vam On nudi preko svoje Crkve.

U ovoj Svećeničkoj godini, osobito vam preporučujem lik svetoga Ivana Marije Vianneya, koji je imao tako bogato razumijevanje otajstva svećeništva. „Svećenik“, napisao je, „drži ključ nebeskoga blaga: on je onaj koji otvara vrata: on je upravitelj dobroga Gospodara; upravitelj Njegovih dobara.“ Arški župnik dobro je razumio koliko je zajednica blagoslovljena kada joj služi dobri i sveti svećenik: „Dobri pastir, pastir po Božjem srcu, najveće je blago koje dobri Bog može dati župi i jedan od najdragocjenijih darova božanskoga milosrđa.“ Po zagovoru svetoga Ivana Marije Vianneya, neka svećeništvo u Irskoj oživi i neka cijela Crkva u Irskoj raste u zahvalnosti za veliki dar svećeničkoga služenja.

Koristim ovu prigodu da unaprijed zahvalim svima koji će biti uključeni u priređivanje apostolskoga pohoda i poslanstva, kao i mnogim muškarcima i ženama diljem Irske koji već rade na zaštiti djece u crkvenim okruženjima.

Otkad su prvi put prepoznati ozbiljnost i razmjer problema spolnoga zlostavljanja djece u katoličkim ustanovama, Crkva je u mnogim dijelovima svijeta uložila golem trud kako bi se suočila s tim i ustuknula mu.

Iako se ne smije štedjeti napore u poboljšanju i usklađivanju postojećih postupaka, hrabri me činjenica da se trenutačni postupci zaštite koje provode mjesne Crkve u nekim dijelovima svijeta

smatraju uzorkom koji bi druge ustanove trebale slijediti.

Ovo pismo želim zaključiti posebnom *Molitvom za Crkvu u Irskoj,* koju vam upućujem s brigom otca za svoju djecu i s ljubavlju sukršćanina, sablažnjena i povrijeđena onim što se dogodilo u našoj ljubljenoj Crkvi. Dok se služite tom molitvom u svojim obiteljima, župama i zajednicama, neka Blažena Djevica Marija štiti i vodi svakoga od vas k bližemu sjedinjenju sa svojim Sinom, raspetim i uskrslim.

S velikom ljubavlju i nepokolebljivim pouzdanjem u Božja obećanja, od srca vam svima udjeljujem svoj apostolski blagoslov kao zalog snage i mira u Gospodinu.

Iz Vatikana 19. ožujka 2010., na svetkovinu svetoga Josipa

papa Benedikt XVI.

Molitva za Crkvu u Irskoj

Bože otaca naših,
obnovi nas u vjeri koja je naš život i spasenje,
nadi koja obećava oproštenje i unutarnju obnovu,
ljubavi koja pročišćava i otvara naša srca
da ljubimo Tebe i u Tebi svakoga od naše braće i sestara.

Gospodine Isuse Kriste,
neka Crkva u Irskoj obnovi svoju vjekovnu predanost
odgoju naših mladih na putu istine i dobra,
svetosti i velikodušna služenja društvu.

Duše Sveti, Tješitelju, Branitelju i Voditelju,
nadahni novo proljeće svetosti i apostolskoga žara
Crkvi u Irskoj.

Neka naša tuga i naše suze,
naš iskreni napor da ispravimo prošle nepravde
i naša čvrsta namjera da se popravimo
donesu obilnu žetvu milosti
za produbljenje vjere
u našim obiteljima, župama, školama i zajednicama,
za duhovni napredak irskoga društva
i rast ljubavi, pravednosti, radosti i mira
u cijelom ljudskom rodu.

Tebi, Trojedan Bože,
uzdajući se u ljubaznu zaštitu Marije,

irske Kraljice, naše Majke,
i svetoga Patrika, svete Brigite i svih svetaca,
povjeravamo sebe, svoju djecu
i potrebe Crkve u Irskoj.

Amen.

Acta Apostolicae Sedis, 102/2010., br. 4, str. 209–220.
engleski izvornik

#Benedikt XVI. #homoseksualnost #Joseph Ratzinger #sodomstvo #spolno zlostavljanje

© Sva prava pridržana
2013.-2026. VJERA I DJELA